

بازسازی با ارزهای خانگی

محسن زنگنه، عضو کمیسیون برنامه و بودجه مجلس، در گفت‌وگو با چارسوت راهکارهای تامین مالی بازسازی صنایع و زیرساخت‌های آسیب‌دیده کشور در جنگ تحمیلی سوم را تشریح کرد

در زمینه تبیین دستاوردهایمان در میدان نظامی این جنگ با مشکل مواجه بودیم و نتوانستیم به مردم به درستی بگوییم چه دستاوردهای بزرگی داشته‌ایم و چه ضربات سهمناکی به دشمن زده‌ایم.

ما در مجلس شورای اسلامی به دنبال اعمال یک نظام حقوقی جدید در تنگه هرمز هستیم و بحث عوارض دریافتی ان‌شاءالله حتمی است. در کنار این عوارض می‌توان مثلاً مبلغ معینی به عنوان غرامت جنگی را نیز تا مدت‌زمان مشخصی تعیین کرد.

کافی است از ظرفیت مهم مردمی موجود استفاده کنیم. گفتیم که برآورد خسارت زیرساخت‌های ما بین ۱۲ تا ۱۵ میلیارد دلار است. خوب همین الان، بین ۲۰ تا ۴۰ میلیارد دلار ذخایر خانگی ارز مردمی است. اگر مسئولان شرایط نقش‌آفرینی سالم همین مردم عادی صاحب ارز و طلا را در اقتصاد فراهم کنند خیلی زود خسارات اقتصادی جبران و کشور در مسیر بهبود شرایط قرار خواهد گرفت.

به ازای هر ۱ دلاری که زیرساخت‌های ما در این جنگ آسیب دید، ۴ دلار به زیرساخت‌های اسرائیل و کشورهای عربی ضربه زدیم.

در مورد تنگه هرمز نباید با ارائه آمارهای غلط درباره منافع اقتصادی آن، توقعات را بیش از حد بالا برد. برخی به گونه‌ای تبلیغ می‌کنند که کشور می‌تواند سالانه تا ۸۰۰ میلیارد دلار از این تنگه درآمدزایی کند. چنین مطلبی منطبق بر واقعیات نیست.

ایران؛ با تجربه‌ترین کشور نفتی در محدودیت صادرات نفت

درحالی آمریکا به فشار به ایران برای کاهش تولید نفت امید بسته است که ایران کشوری با تجارب عجیب و ارزشمند است.

پس از سال ۲۰۱۸ که آمریکا در زمان ریاست جمهوری اول دونالد ترامپ، از توافق برجام به صورت یک طرفه خارج شد و تحریم‌های شدید نفتی و بانکی علیه ایران تصویب کرد، صادرات نفت ایران محدودیت‌های عجیبی را تجربه کرد که در تاریخ تحریم‌های ناعادلانه علیه ایران، بی سابقه بود.

بررسی آمار رسانه‌های معتبر نفتی جهان در خصوص میزان صادرات نفت ایران در فاصله اواخر ۲۰۱۸ تا ۲۰۲۱ نشان می‌دهد که در فاصله زمانی بیش از ۲ سال، صادرات نفت ایران به چه شدت تحت تأثیر تحریم‌های ظالمانه بوده است و در برخی ایام، میزان صادرات نفت ایران به ۲۰۰ هزار بشکه در روز هم رسیده بود. محدودیت صادرات نفت ایران به زیر یک میلیون بشکه، در فاصله حدوداً یک سال، شدت تحریم‌ها را در این سال‌ها نشان می‌دهد.

نکته عجیب و جالب توجه اینجاست که تولید نفت ایران که در زمان حاضر ظرفیتی حدوداً ۳٫۹ میلیون بشکه‌ای دارد؛ در زمانی که صادرات نفت ایران به ۲۰۰ هزار بشکه در روز رسیده بود هم از مرز ۳ میلیون بشکه کمتر نشده بود.

ایران کشوری قدرتمند در زمینه تولید فرآورده‌های نفتی است و بیش از یک میلیون و ۸۰۰ هزار بشکه نفت خام و حدود ۵۰۰ هزار بشکه میعانات گازی را روزانه فقط صرف تولید فرآورده‌های نفتی می‌کند؛ پس حتی به فرض محال، صفر شدن صادرات نفت ایران را هم شاهد باشیم، این مسئله منجر به توقف تولید نفت ایران نخواهد شد.

از سوی دیگر، ظرفیت‌های ذخیره‌سازی نفت ایران، در سال‌های تحریم و با استفاده از تجارت ارزشمندی که در شدیدترین محدودیت‌ها، ازجمله سال‌های ۲۰۱۹ و ۲۰۲۰ داشته‌ایم، چنان متعطف است که به هیچ وجه شبیه کشورهای متعارف نفتی نیست. این که در یک برداشت ساده، تصور شود ایران هرچه نفت تولیدی دارد، فقط می‌تواند در مخازن ذخیره‌سازی روی زمین ذخیره کند و اگر این مخازن چه در درون سرزمین و چه در جزیره خارگ، پر شود؛ ایران مجبور به کاهش شدید تولید نفت خواهد شد، برداشتی ساده‌انگارانه و از روی ناآشنایی با ظرفیت‌های ایران است.

چرا حق مسکن ۳ میلیون تومانی ابلاغ نمی‌شود؟!

رحمت نوروزی (رئیس فراکسیون کارگری مجلس و نم آینده مردم علی‌آباد) با انتقاد از عدم تصویب و ابلاغ مصوبه افزایش حق مسکن کارگران، در گفت‌وگو با ایلنا، این اقدام را نشانه‌ای آشکار از بی‌توجهی به مطالبات حداقلی معیشتی جامعه کارگری کشور دانست.

وی با اشاره به سوابق این موضوع اظهار کرد: واقعیت این است که حق مسکن کارگران به عنوان یکی از ارکان تأثیرگذار سبب معیشت، همواره با تأخیر و تعلل در فرآیند تصویب و ابلاغ مواجه بوده و این روند، فشار مضاعفی بر افزایش کارگری تحمیل کرده است.

نوروزی در ادامه با بیان نکته‌ای قابل تأمل تصریح کرد: «اساساً مبلغ سه میلیون تومان پیش‌بینی شده برای کمک هزینه مسکن، با واقعیت‌های بازار مسکن کشور فاصله‌ای معنادار دارد و رقمی ناچیز و کم‌اثر در جبران هزینه‌های سنگین مسکن کارگران محسوب می‌شود؛ با این حال، جای تأسف است که همین میزان حداقلی نیز تاکنون به تصویب نهایه نرسیده و پرداخت آن از کارگران دریغ شده است.»

رئیس فراکسیون کارگری مجلس افزود: «علی‌رغم پیگیری‌های مستمر این فراکسیون در سال گذشته و برگزاری جلسات متعدد با وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی و معاون روابط کار و همچنین اخذ قول مساعد از آنان برای تعیین تکلیف این موضوع در سال جاری، متأسفانه تاکنون هیچ اقدام مؤثری صورت نگرفته و مصوبه مربوطه همچنان در وضعیت پلاتکلیف قرار دارد.»

نم‌آینده مردم علی‌آباد با تأکید بر مسئولیت قانونی دولت در صیانت از حقوق کارگران خاطرنشان کرد: «تداوم این وضعیت نه تنها با اصول عدالت اجتماعی و سیاست‌های حمایتی در تضاد است، بلکه با الزامات قانونی ناظر بر تعیین مؤلفه‌های مزدی نیز همخوانی ندارد.»

نوروزی در پایان با هشدار نسبت به تداوم این روند تأکید کرد: «فراکسیون کارگری مجلس این موضوع را با قاطعیت از طریق ابزارهای نظارتی مجلس شورای اسلامی پیگیری خواهد کرد و در صورت استمرار این تعلل، از تمامی ظرفیت‌های قانونی ازجمله تذکر، سؤال و سایر ابزارهای نظارتی برای احقاق حقوق جامعه کارگری بهره خواهد گرفت.»

آسیب‌پذیری اسرائیل از تهدید آبی؛

یک موشک ایران شیرآب تل‌آویو را می‌بندد

گزارش

دریایی، به طور خودکار به توقف کارخانه‌های نمک‌زدایی به دلیل قطع تأمین انرژی یا اختلال در شبکه برق ملی که پنج کارخانه را تخریب می‌کند، منجر خواهد شد.

این «وابستگی دوگانه»، امنیت‌آبی اسرائیل را رگروگان سلامت تأسیسات دریایی قرار داده است؛ هدف‌هایی که دفاع مطلق از آن‌ها در برابر حملات هوایی دسته‌جمعی یا موشک‌های ضدکشتی بسیار دشوار است. در صورت حمله نظامی به سکوی «لویاتان»، برنامه‌ریزان راهبردی اسرائیل بایدک انتخاب غیرممکن مواجه می‌شوند؛ تخصیص گاز باقی‌مانده به نیروگاه‌ها برای تأمین برق بیمارستان‌ها یا به کارخانه‌های نمک‌زدایی برای تضمین رسیدن آب به منازل. این تداخل، کارآمدی تهدید ایران را دوچندان می‌کند؛ زیرا یک حمله به تأسیسات انرژی، وسیله‌ای برای مختل کردن دو بخش حیاتی در یک لحظه خواهد بود.

پیامدهای منطقه‌ای؛ سلاح‌آب در خدمت دیپلماسی فشار

خطر هدف‌گیری کارخانه‌های نمک‌زدایی اسرائیل از مرزهای حاکمیتی فراتر رفته و ثبات منطقه‌ای شکننده را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد. بر اساس توافقنامه‌های صلح، رژیم صهیونیستی متعهد شده است سالانه مقدار مشخصی آب در اختیار اردن قرار دهد. هر آسیب جدی به زیرساخت‌آبی اسرائیل، مستقیماً این محموله‌ها را متوقف کرده و بحران آب را فوری به امان پایتخت اردن منتقل می‌کند. این پیوستگی، کارخانه‌های نمک‌زدایی را از تأسیسات خدماتی صرف به ابزارهای فشار دیپلماتیک تبدیل کرده است. دشمنان با هدف‌گیری این کارخانه‌ها به دنبال بی‌ثبات کردن کشورهای همسایه و به چالش کشیدن اسرائیل در برابر متحدان منطقه‌ای خود هستند.

به طور قطع، از دست دادن توان تأمین آبی اردن می‌تواند چپه‌های سیاسی و امنیتی جدیدی را باز کند و «توافق‌های ابراهیم» و همکاری منطقه‌ای را در آزمون سخت قرار دهد. ایران از طریق این تهدید می‌تواند ثابت کند که پیوند راهبردی با اسرائیل در مسائل مربوط به منابع پایه، شرطی پریسک است. این موضوع ممکن است کشورهایی را که از نظری به اسرائیل وابسته‌اند، به سمت یافتن جایگزین یا اعمال فشار برواشنگتن و تل‌آویو برای پایان عملیات نظامی علیه ایران سوق دهد و در نهایت به اهداف تهران برای گسست کشورهای حائل از رژیم صهیونیستی خدمت کند.

جنگ سایبری؛ تهدید خاموش برای مسمومیت آب

اگرچه اسرائیل از سیستم‌های پیشرفته‌ای برخوردار است اما حجم بالای حملات دیجیتال ایران نشان از وجود تلاش‌های واقعی دارد. این حملات، سیستم‌های کنترل صنعتی را هدف می‌گیرند تا در نسبت‌های تصفیه شیمیایی اختلال ایجاد کنند یا فشار لوله‌های اصلی را دستکاری نمایند. نفوذ به این سیستم‌ها امکان مسمومیت آب را از طریق تزریق کلر یا مواد شیمیایی اضافی یا تخریب غشاهای حساس یا تغییر فرکانس ناگهانی فشار آب ورودی، برای مهاجمان فراهم می‌کند. خطر جنگ سایبری در نامرئی بودن آن است؛ حملاتی که ردیابی فوری آن دشوار بوده و وحشت عمومی و بی‌اعتمادی به آب لوله‌کشی را برمی‌انگیزد. مختل شدن نرم‌افزارهای مدیریت کارخانه سوریک فقط به مدت ۲۴ ساعت، میلیون‌ها نفر را از آب محروم کرده و خسارات سنگینی به اقتصاد اسرائیل ناشی از توقف

فرآیندهای صنعتی دقیقی که آب به آنست‌های مشخص نیاز دارند، تحمیل می‌کند. تحول دیجیتال کامل در مدیریت آب، این بخش را به جبهه‌ای جذاب برای حملات الکترونیکی فرامرزی تبدیل کرده است.

آلودگی زمست‌محیطی؛ سلاح خاموش برای تعطیلی طولانی

ساحل شرقی مدیترانه، زیست‌بومی بسیار حساس به هرگونه آلودگی نفتی ناشی از عملیات نظامی است. مسلم است که هدف‌گیری نفتکش‌ها در مقابل ساحل یا بمباران تأسیسات ذخیره نفت در حیفا و اسدود، منجر به گسترش لکه‌های نفتی شده و دهانه‌های ورودی آب کارخانه‌های نمک‌زدایی را فوراً از مدار خارج می‌کند. از آنجا که اسرائیل صرفاً به فناوری اسمز معکوس متکی است، نفوذ آتار نفت به غشاهای منجر به تخریب فیزیکی کامل آنها می‌شود؛ قطعات یدکی که در شرایط جنگ و اختلال در زنجیره تأمین جهانی، ماه‌ها برای واردات و نصب زمان نیاز دارند.

این سناریو، جبهه داخلی اسرائیل را در معرض خطر کمبود طولانی مدت آب قرار می‌دهد؛ سلاحی کارآمد در جنگ‌های فرسایشی. آلودگی عمدی محیط زیست، ضمن از کار انداختن ظرفیت تولید فغلی، اکوسیستم‌های دریایی را که در فرآیند تصفیه اولیه نقش دارند، نابود کرده و هزینه‌های تولید آینده را افزایش می‌دهد. این تهدید، بمبی ساعتی است که می‌تواند نوار ساحلی اسرائیل را برای مدت طولانی حتی پس از توقف شلیک موشک‌ها، از نظر اقتصادی معطل نگه دارد.

پیامدهای اقتصادی و اعتباری؛ فرار سرمایه‌ها در پی تهدید آب

از منظر سرمایه‌گذاری مالی، لرزش امنیت‌آبی تهدیدی مستقیم برای الگوی «کشور استارت‌آپی» محسوب می‌شود. سرمایه‌گذاران بین‌المللی و شرکت‌های بزرگ فناوری در ارزیابی ریسک خود، به ثبات منابع پایه توجه می‌کنند. بدون تردید، تبدیل آب به کالایی در معرض تهدید، هزینه‌های بیمه حاکمیتی را افزایش داده و به فرار سرمایه‌ها از بخش‌های آب‌تر منجر خواهد شد. برآوردها نشان می‌دهد هر قطعی گسترده آب در منطقه تل‌آویو بزرگ، خساراتی به تولید ناخالص داخلی وارد می‌کند که فراتر از خسارات حملات راکتی معمولی است؛ چراکه آب به تمام مفاصل حیات اقتصادی و خدماتی گره خورده است.

بانک‌ها و مؤسسات مالی بین‌المللی در ارزیابی‌های اعتباری خود از اسرائیل، به توانایی این رژیم در حفظ کارکردهای حیاتی در طول منازعات توجه می‌کنند. از دست دادن کنترل بر بخش آب، قطعاً به بازیابی رهنه‌های اعتباری بانک‌ها و شرکت‌های اسرائیلی خواهد انجامید که هزینه استقرار را بالا برده و بر بودجه عمومی که از قبل با مخارج جنگ فرسوده شده، فشار می‌آورد.

«اقتصاد تشنگی» اصطلاحی است که در اتاق‌های تحلیل مالی رواج یافته؛ جایی که آب به تعیین‌کننده اصلی تاب‌آوری اقتصاد ملی تبدیل می‌شود.

چالش زنجیره تأمین و کارشناسان فنی

کارخانه‌های نمک‌زدایی اسرائیل به فناوری پیشرفته و قطعات جنگ و امکان اعمال محاصره دریایی یا مختل شدن بنادر، به معنای توقف عملیات نگهداری دوره‌ای است. همچنین تأمین مواد شیمیایی حیاتی مورد نیاز، فرآیند نمک‌زدایی مانند ضد رسوب‌ها و ضد عفونی‌کننده‌ها، به خطوط تأمین پایدار وابسته است که در زمان منازعات بزرگ همیشه در دسترس نیست.

هرگونه کمبود در این مواد، اپراتورها را مجبور به کاهش کیفیت آب یا توقف کامل کارخانه‌ها برای جلوگیری از تخریب تجهیزات می‌کند و این موضوع تصمیم‌گیران نظامی را با چالش لجستیکی تأمین این مواد از طریق پل‌های هوایی پر هزینه مواجه می‌سازد؛ کاری که در جنگ‌های فرسایشی طولانی پایدار نخواهد بود.

پاشنه آشیل راهبردی اسرائیل در برابر ایران

جبهه کارخانه‌های نمک‌زدایی در اسرائیل، همان نقطه آسیب‌پذیر راهبردی در روبرویی کنونی است. رویدادهای اخیر نشان داد که برتری تکنولوژیک در دفاع هوایی، مصونیت مطلق برای بخش آب فراهم نمی‌کند. گمان می‌رود اسرائیل در آینده به سمت تمرکززدایی از تولید، احداث کارخانه‌های نمک‌زدایی کوچک و محافظت‌شده در زیرزمین و توسعه فناوری‌های پیچیده‌تر ذخیره‌سازی زیرزمینی برای کاهش آسیب‌پذیری ساحلی حرکت کند.

در افق دید، آب همان منبع حیاتی است که میزان تاب‌آوری جبهه داخلی اسرائیل و توانایی آن برای بازسازی را تعیین خواهد کرد. ثبات رژیم صهیونیستی در دهه‌های آینده به توانایی آن در حفاظت

از این تأسیسات حیاتی در برابر افتادن در دام «تشنگی راهبردی» بستگی دارد. امنیت آب اکنون به سنگ بنای دکترین امنیتی جدید اسرائیل تبدیل شده است. بدون آن، تمام دستاوردهای اقتصادی و نظامی در نخستین روبرویی جمعی که موفق به رسیدن به دهانه‌های ورودی آب یا کارخانه‌های نمک‌زدایی در سواحل مدیترانه شود، در معرض سقوط خواهد بود.

یک موشک ایران شیرآب اسرائیل می‌بندد

پنج کارخانه نمک‌زدایی اسرائیل روی خط تهدید ایران قرار گرفته‌اند. در جنگ آینده یک موشک می‌تواند آب آشامیدنی تل‌آویو را برای هفته‌ها قطع کند.

هاردیز نوشته بود: اما ای آرسی از تلاش‌های (هاردیز) برای ورود به یک توافق بانسازای بدی خودداری کرده و با وجود پرداخت‌های جزئی دوره‌ای، مجموع بدی به (هاردیز) هر هفته در حال افزایش است. بر اساس این شکایت، هاردیز قراردادهای فرنجایز خود با «ای آرسی» را در سپتامبر گذشته فسخ کرده بود، اما به این شرکت اجازه داد همچنان رستوران‌ها را زمانی که در حال یافتن خریدار است، اداره کند؛ این موضوع مشروط به این بود که «ای آرسی» پرداخت‌های خود را به‌روز نگه دارد.

هاردیز «ای آرسی» را متهم کرده است که این شرکت با وجود «تمام نشانه‌های سوددهی رستوران‌ها» نتوانسته تعهدات پرداختی خود را انجام دهد.

تلاش بوده است تا شرکت «ای آرسی» برای حل مشکل پرداخت‌ها همکاری کند و به توافقی درباره برنامه پرداخت مبالغ معوق دست پیدا کند.

بدی‌های مربوط به قرارداد فرنجایز (حق امتیاز بهره‌برداری) منتهم کرده بود.

این شرکت در متن شکایت خود اعلام کرد که در

اوومینگ تعطیل می‌کند. بر اساس این گزارش، درآمد حاصل از انحلال این ۷۷ شعبه و فروش دارایی‌های برای پرداخت به طلبکاران توزیع خواهد شد. این فروپاشی پس از یک نبرد حقوقی چندماهه میان «ای آرسی» و هاردیز رخ داده است؛ هاردیز ادعا می‌کند این مالک امتیاز بیش از ۶٫۵ میلیون دلار بدی معوق بابت کارمزد و حق امتیاز به آن بدهکار است. اسنادی که مجله پپیل به

آن‌ها استناد کرده است، نشان می‌دهد «ای آرسی» بیش از ۲۹ میلیون دلار بدی دارد و به بیش از ۵ هزار شخص حقیقی و حقوقی بدهکار است. در نوامبر گذشته، هاردیز از «ای آرسی» شکایت کرد و آن را به نقض قرارداد به دلیل پرداخت نکردن

موج تعطیلی رستوران‌ها در آمریکا

تعطیلی ده‌ها شعبه از یک فست‌فود زنجیره‌ای در آمریکا موج جدیدی از نگرانی‌ها را در این کشور ایجاد کرد.

به گزارش نیویورک پست، ده‌ها شعبه از فست‌فود زنجیره‌ای هاردیز در ۹ ایالت قرار است پس از آن‌که خریدار امتیاز این رستوران زنجیره‌ای یعنی «ای آرسی برگر» درخواست ورشکستگی فصل هفتم را ثبت کرد، تعطیل شوند.

این شرکت که یکی از بزرگ‌ترین بهره‌برداران این فست‌فود زنجیره‌ای محسوب می‌شود، در حال تصفیه دارایی‌های خود می‌باشد و ۷۷ شعبه هاردیز را در ایالت‌های آلاباما، فلوریدا، جورجیا، ایلینوی، کانزاس، می‌زوری، مونتانا، کارولینای جنوبی و

بحران انرژی اسرائیل در جنگ با ایران

گزارش

یک رسانه صهیونیستی فاش کرد که جنگ با ایران بحران بزرگی در بخش انرژی اسرائیل به ویژه صادرات ایجاد کرد.

به دنبال بحران بزرگ انرژی در منطقه و جهان که در پی جنگ آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه ایران و پاسخ کوبنده کشورهای به متجاوزان در سطوح مختلف، آشکار شد، گزارش های اسرائیلی از افزایش فشارهای مصرواردن بر اسرائیل و ایالات متحده برای ازسرگیری عرضه گاز از سکوی تمار، در بجنوبه نگرانی‌ها از فروپاشی شبکه‌های برق، برده برداشتنند. اهمیت راهبردی سکوی گازی تمار که در تیررس ایران است روزنامه عبری یدیעות آحارونوت در این زمینه در مقاله‌ای به بررسی بحران انرژی رژیم صهیونیستی درنتیجه جنگ با ایران و اینکه این جنگ چگونه عرضه گاز به مصر از سکوی گازی تمار اسرائیل را تهدید کرد، پرداخته که شرح آن به شکل زیر است.

امروز بخش انرژی در تل‌آویو تلاش دارد تا پیامدهای ۴۰ روز جنگ تحت رگبار مداوم شلیک موشک‌ها بهبود یابد. سکوهای لویاتان و کاریش به دلیل ترس از اصابت مستقیم، تعطیل شدند؛ اقدامی که مخالفان دلار خسارت به اقتصاد اسرائیل وارد کرد، در حالی که سکوی تمار به تنهایی در میدان باقی ماند.

خبرنگاران اسرائیلی که از سکوی گازی تمار بازدید کرده‌اند، از تنش شدید در دریا شنیده و با کارگرانی که با وجود خطر مجبور بودند در آنجا بمانند، صحبت کردند. سکوی تمار که با هزینه‌ای حدود ۳ میلیارد دلار ساخته شد و در سال ۲۰۱۳ شروع به کار کرد، در این دوره به ستون مرکزی بخش انرژی اسرائیل تبدیل شد و در طول جنگ، به تنهایی تمام مصرف گاز اسرائیل را تأمین کرد و بدین ترتیب از سناریوی قطع برق جلوگیری کرد.

این سکو توسط شرکت غول انرژی آمریکایی شورون اداره می شود و توسط تیمی آموزش دیده متشکل از حدود ۴۰ نفر ازجمله مهندسان، تکنسین‌ها و اپراتورهای سیستم آمریکایی و اسرائیلی اداره می شود.

یکی از کارگران در سکوی گازی تمار تأیید کرد که وقتی یک پهپاد نزدیک می شود، می دانیم که برای اصابت به این سکو هدایت شده است و در این حالت، سیستم اضطراری فوراً فعال می شود و جریان گاز متوقف می شود و لوله‌ها در عرض چند ثانیه جدا می شوند.

این عملیات از طریق شیرهای خودکار قرار گرفته برروی سکو و در کف دریا انجام می شود که وظیفه آنها حبس گاز در مخزن و لوله‌های زیر دریایی است که از نشت عظیم گاز قابل اشتعال که ممکن است منجر به انفجار بزرگ و خسارت بی سابقه شود، حتی اگر خود سکو دچار آسیب فیزیکی شود، جلوگیری می کند.

این قابلیت به وزارت انرژی و شرکت شورون اجازه می دهد تا هر زمان که تردیدی در مورد شلیک موشک به سمت

سکو ایجاد شود، تصمیمات مربوط به تعطیلی پیشگیرانه سریع را اتخاذ کنند؛ همانطور که چند بار در طول نبرد اخیر اتفاق افتاد.

اما چالش های لجستیکی مانند سازوکار ورود و خروج افراد و آوردن پیمانکاران خارجی بسیار پرهزینه بوده و علاوه بر آن متقاعد کردن کارگران و پیمانکاران به اینجا سکوی تمار امن است. نیز نیاز به تلاش زیادی دارد.

شرکت شورون در بیش از ۱۰۰ کشور در سراسر جهان فعالیت می کند و روابط بسیار قوی با پیمانکاران جهانی دارد، با این حال بسیاری از پیمانکاران خارجی از ۷ اکتبر تمایلی به آمدن به اسرائیل (فلسطین اشغالی) نداشتند و درنهایت و به دلیل اعتبار شورون به عنوان یک شرکت قابل اعتماد، آن‌ها موافقت کردند که بیایند و یک خط

لوله به طول ۱۵۰ کیلومتر را در طول جنگ نصب کنند که به آنها امکان رسیدن به اوج تولید تمار را داد.

بخش انرژی اسرائیل در طول جنگ اخیر به یکی از اهداف مرکزی ایران تبدیل شده بود که طی آن، ایران تلاش کرد با هدف قرار دادن تأسیسات استراتژیک، موجب قطعی گسترده برق در اسرائیل شود. تهران به خوبی به وابستگی فرآینده اسرائیل به گاز طبیعی که مسئول حدود ۲۰ درصد تولید برق است، پی برده و می داند که آسیب رساندن به سکوهای گازی در دریا ممکن است فعالیت اقتصادی اسرائیل را فلج کند.

این وضعیت، فراوانی انرژی اسرائیل را نیز به نقطه ضعف بزرگی برای آن تبدیل کرده است. مجتمع پالایشگاه حیفا ماه گذشته از بمباران مستقیم ایران آسیب دید و در همان زمان، پهپادها و موشک‌ها به سمت سکوهای گاز در آب‌های اقتصادی اسرائیل شلیک شدند. این وضعیت، دستگاه امنیتی اسرائیل را در برابر یک معضل پیچیده قرار داد، زیرا در حالی که خطر عظیمی برای آسیب رساندن به یک سکوی فعال وجود دارد، تعطیلی کامل سکوهای گاز می توانست منجر به آسیب فوری به عرضه برق و اجبار به استفاده از سوخت گران قیمت و آل آینده شود. درنهایت، با وجود سیستم دفاعی زمینی و دریایی برای سکوهایی که میلیاردها شکل (واحد پول رژیم صهیونیستی) در آنها سرمایه‌گذاری شده بود، تصمیم بر این شد که سکوهای لویاتان و کاریش قبل از شروع جنگ تعطیل شوند؛ در حالی که سکوی تمار تحت حفاظت شدید فعال باقی ماند تا حداقل انرژی موردنیاز بازار را تأمین کند.

خسارت اقتصادی شدید اسرائیل در نتیجه تعطیلی سکوهای گازی از ترس حملات ایران

تصمیم برای تعطیلی دو سکو از سه سکوی گازی اسرائیل برای مدت طولانی، هزینه‌های اقتصادی گزافی را به همراه داشت و سوالاتی را در مورد آمادگی انرژی اسرائیل برای مقابله با درگیری‌های آینده پی پاسخ گذاشت.

بر اساس گزارش شرکت مشاوره BDO که توسط چن هرتزوک، اقتصاددان ارشد اسرائیلی تهیه شده است، تعطیلی ذخایر گاز، به دلیل افزایش حدود ۲۲ درصدی هزینه‌های برق ناشی از روی آوردن به استفاده از سوخت‌های

سکو ایجاد شود، تصمیمات مربوط به تعطیلی پیشگیرانه سریع را اتخاذ کنند؛ همانطور که چند بار در طول نبرد اخیر اتفاق افتاد. اما چالش های لجستیکی مانند سازوکار ورود و خروج افراد و آوردن پیمانکاران خارجی بسیار پرهزینه بوده و علاوه بر آن متقاعد کردن کارگران و پیمانکاران به اینجا سکوی تمار امن است. نیز نیاز به تلاش زیادی دارد. شرکت شورون در بیش از ۱۰۰ کشور در سراسر جهان فعالیت می کند و روابط بسیار قوی با پیمانکاران جهانی دارد، با این حال بسیاری از پیمانکاران خارجی از ۷ اکتبر تمایلی به آمدن به اسرائیل (فلسطین اشغالی) نداشتند و درنهایت و به دلیل اعتبار شورون به عنوان یک شرکت قابل اعتماد، آن‌ها موافقت کردند که بیایند و یک خط لوله به طول ۱۵۰ کیلومتر را در طول جنگ نصب کنند که به آنها امکان رسیدن به اوج تولید تمار را داد. بخش انرژی اسرائیل در طول جنگ اخیر به یکی از اهداف مرکزی ایران تبدیل شده بود که طی آن، ایران تلاش کرد با هدف قرار دادن تأسیسات استراتژیک، موجب قطعی گسترده برق در اسرائیل شود. تهران به خوبی به وابستگی فرآینده اسرائیل به گاز طبیعی که مسئول حدود ۲۰ درصد تولید برق است، پی برده و می داند که آسیب رساندن به سکوهای گازی در دریا ممکن است فعالیت اقتصادی اسرائیل را فلج کند. این وضعیت، فراوانی انرژی اسرائیل را نیز به نقطه ضعف بزرگی برای آن تبدیل کرده است. مجتمع پالایشگاه حیفا ماه گذشته از بمباران مستقیم ایران آسیب دید و در همان زمان، پهپادها و موشک‌ها به سمت سکوهای گاز در آب‌های اقتصادی اسرائیل شلیک شدند. این وضعیت، دستگاه امنیتی اسرائیل را در برابر یک معضل پیچیده قرار داد، زیرا در حالی که خطر عظیمی برای آسیب رساندن به یک سکوی فعال وجود دارد، تعطیلی کامل سکوهای گاز می توانست منجر به آسیب فوری به عرضه برق و اجبار به استفاده از سوخت گران قیمت و آل آینده شود. درنهایت، با وجود سیستم دفاعی زمینی و دریایی برای سکوهایی که میلیاردها شکل (واحد پول رژیم صهیونیستی) در آنها سرمایه‌گذاری شده بود، تصمیم بر این شد که سکوهای لویاتان و کاریش قبل از شروع جنگ تعطیل شوند؛ در حالی که سکوی تمار تحت حفاظت شدید فعال باقی ماند تا حداقل انرژی موردنیاز بازار را تأمین کند.

گران تر و آل آینده تر مانندن زغال سنگ و دیزل، تنها در چهار هفته حدود ۱٫۵ میلیارد شکل به بازار اسرائیل آسیب رسانده است.

این گزارش همچنین به از دست رفتن حدود ۴۰۰ میلیون شکل درآمد دولتی از حق امتیاز و مالیات، علاوه بر آسیب حدود نیم میلیارد شکل به تولید ناخالص داخلی ناشی از کاهش سود شرکت‌های گازی اشاره دارد. بیشتر گاز تولید شده از سکوی تمار به بازار اسرائیل هدایت می شود، در حالی که بخش بزرگی از گاز ذخیره سکوی لویاتان برای صادرات به مصر و اردن در نظر گرفته شده است و وابستگی این دو کشور همسایه به گاز اسرائیل بسیار زیاد است.

بحران صادرات انرژی به مصر و اردن

مصر در حال حاضر با بحران شدید انرژی از جمله قطعی های برنامه ریزی شده برق دست و پنجه نرم می کند و در طول جنگ، مصری‌ها و اردنی‌ها از ترس فروپاشی در تأمین برق و اعتراضات مردمی، فشار زیادی بر اسرائیل و ایالات متحده وارد کردند تا تأمین گاز را برای آنها از سر بگیرند. سکوی تمار به عنوان یک کارخانه شناور اداره می شود که از یک شبکه پیچیده از مخازن و برج‌های پالایش تشکیل شده است که شن و مایعات را از گاز جدا می کنند و در زیر آب، بزرگراه تکنولوژیکی که از راه دور اداره می شود، کار می کند.

گاز از لایه‌های زمین شناسی در عمق حدود ۵ کیلومتری زیر سطح دریا استخراج می شود، جایی که فشارهای عظیم و دماهای بالا حاکم است و از آنجا به سمت یک سیستم زیر دریایی از سرچاه‌ها در کف دریا در عمق ۱۲۰۰ متری حرکت می کند و سفر ۱۵۰ کیلومتری خود را در لوله های غول پیکر قرار گرفته در کف دریا آغاز می کند تا به سکوی فرآوری در سواحل عسقلان برسد.

در این میان سسکوی قدیمی ماری بی را می توان مستقیماً در مقابل ما دید که در گذشته گاز را از ذخیره یام تئیس تأمین می کرد و در سال ۲۰۱۳ با خالی شدن آن از کار افتاد. این سکو در حال حاضر با وجود اینکه

گاز تولید نمی کند، اما به عنوان یک دارایی لجستیکی مهم برای شرکت شورون باقی مانده و به عنوان یک تأسیسات اقامتی و ذخیره‌سازی برای خدمه که از آن به سکوی تمار منتقل می شوند، استفاده می شود. سکوی تمار برای شرکت شورون

نهاده نجومی و نبود سرمایه عامل گرانی روزانه مرغ و تخم مرغ

رئیس کارگروه طیور اتاق بازرگانی گفت: صنعت طیور نیاز حیاتی به تسهیلات سرمایه در گردش دارد، کنتجاله سویا تا پیش از جنگ به کیلویی ۹۰ هزار تومان و امروز در سامانه بازارگاه به ۱۱۰ هزار تومان رسید، مکمل و ویتامین طیور و دام که تا ۵ فروردین کیلویی ۲۰۰ هزار تومان بود، امروز به دلیل مسائل ارزی و مشکلات پتروشیمی ها، کیلویی یک میلیون و ۴۰۰ هزار تومان است اما بهای رسمی تولیدات نسبت به هزینه، مقرون به صرفه نیست.

حسین مهدی زاد، رئیس کارگروه طیور اتاق بازرگانی ایران با بیان اینکه مهم‌ترین چالش کنونی صنایع مرغ، تخم‌مرغ و دام، کمبود شدید کنتجاله سویا است؛ اظهار داشت: پس از حذف ارز ترجیحی، قیمت این نهاده از ۲۰ هزار تومان به ۶۰ تا ۶۲ هزار تومان افزایش یافت. این رقم تا پیش از آغاز تنش‌های اخیر به ۹۰ هزار تومان رسید و پس از آن در سامانه بازارگاه تا ۱۱۰ هزار تومان بالا رفت.

وی افزود: با این حال اکنون تولیدکننده مجبور است کنتجاله سویا را در بازار آزاد با قیمت‌های نجومی ۱۳۵ تا ۱۴۵ هزار تومان تهیه کند.

مهدی‌زاد ادامه داد: اسفند سال گذشته هشدار داده بودیم که اگر از سوی دولت و وزارتخانه‌های صمت و جهاد کشاورزی حمایتی صورت نگیرد، تولیدکنندگان به دلیل کمبود نهاده از بین خواهند رفت. متأسفانه نیاز به سرمایه در گردش بسیار بالا در کنار قیمت پایین محصولات تولید شده در بازار موجب شد تا مرغداران نتوانند به فعالیت خود ادامه دهند و بسیاری از آن‌ها از چرخه تولید خارج شدند؛ تبعات این اتفاق را اکنون در قالب افزایش شدید قیمت مرغ، تخم‌مرغ و لبنیات در بازار مشاهده می‌کنیم.

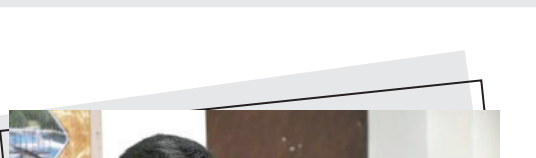
هشدار به دولت: تولید در حال اقل است

رئیس کارگروه طیور اتاق ایران با ارائه یک الیوتامیو به دولت، خواستار اقدام فوری برای نجات تولیدکنندگان باقی مانده شد و تصریح کرد: برای بقای مرغداران فعلی، دولت باید هرچه سریع‌تر تسهیلات سرمایه در گردش تخصصی دهد یا درهای انبارهای استراتژیک خود را باز کرده و کنتجاله سویا و ذرت را در اختیار تولیدکنندگان قرار دهد.

وی ادامه داد: اگر پیش از این می‌گفتیم تبعات این بحران در ۲ یا ۳ ماه آینده مشخص می‌شود، اکنون اعلام می‌کنم که در صورت عدم حمایت، همین تولیدکنندگان فعلی نیز تعطیل خواهند شد و کمتر از ۲۰ روز آینده مجبور به واردات مرغ و تخم‌مرغ خواهیم شد.

جهش نجومی قیمت مکمل های دامی

مهدی‌زاد به تأثیر نوسانات ارزی بر بهای نهاده‌های تخصصی اشاره کرد و افزود: نوسانات نرخ ارز بیشترین ضربه را به تأمین ریزمغذی‌ها وارد کرده است؛ به طوری که یکی از مکمل‌ها و ویتامین‌های اصلی جیره غذایی طیور و دام که ۵ تا ۵ فروردین به قیمت کیلویی ۲۰۰ هزار تومان به فروش می‌رسید، اکنون به دلیل مسائل ارزی و مشکلات پتروشیمی‌ها، با قیمت نجومی یک میلیون و ۴۰۰ هزار تومان در هر کیلوگرم فروخته می‌شود. وی همچنین تأکید کرد: حاکمیت باید برای کنترل این قیمت‌ها و تأمین مواد اولیه حیاتی صنعت طیور، تدابیر فوری بیندیشد.

قیمت های جدید مرغ و تخم مرغ به دلیل افزایش هزینه‌ها است، نه گران فروشی

اکبر فتحی معاون وزیر جهاد کشاورزی اعلام کرد: افزایش قیمت مرغ و تخم‌مرغ به علت بالا رفتن هزینه‌های تولید، از جمله تغییرات نرخ ارز و واردات نهاده‌ها، افزایش حقوق گمرکی و رشد هزینه‌های حمل‌ونقل و دستمزدها بوده و مصداق گران‌فروشی نیست.

اکبر فتحی افزود: قیمت‌گذاری جدید برای مرغ و تخم‌مرغ به دلیل عواملی، چون تغییر نرخ ارز برای واردات نهاده‌ها، افزایش حقوق گمرکی و همچنین رشد ۳۰ درصدی هزینه‌های حمل‌ونقل و ۶۰ درصدی دستمزدها در سال جدید صورت گرفته است. فتحی با اشاره به تجربه دوران جنگ تحمیلی، گفت: در آن زمان نیز قیمت تمام‌شده تولید این محصولات بالاتر از نرخ عرضه بود، اما به دلیل کشش نداشتن بازار، قیمت‌ها تعدیل می‌شد. او افزود که در حال حاضر، قیمت مرغ آماده مصرف از حدود ۳۵۰ هزار تومان در اواخر سال گذشته به ۳۲۰ تا ۳۸۰ هزار تومان رسیده است. وی هدی را داد که اگر تولیدکنندگان نتوانند محصولات خود را با سود متعارف بفروشند، در آینده با کمبود تولید مواجه خواهیم شد.

وی اعلام کرد که در این نرخ‌های جدید، گران‌فروشی رخ نداده است و تأکید کرد که قیمت‌های فعلی به تدریج به سمت تعادل حرکت کرده و در صورت عدم سوددهی تولید، با کمبود مواجه خواهیم شد. معاون وزیر جهاد کشاورزی همچنین به قیمت‌تخم‌مرغ اشاره کرد و گفت: اواخر پارسال، هر شانه تخم‌مرغ ۲۲۰ هزار تومان فروخته می‌شد، در حالی که قیمت واقعی آن ۴۱۰ هزار تومان بود. با در نظر گرفتن افزایش هزینه‌های تولید، قیمت فعلی هر شانه تخم‌مرغ بین ۴۵۰ تا ۴۶۰ هزار تومان است که این افزایش نیز به علت هزینه‌های تولید بوده و گران‌فروشی محسوب نمی‌شود. فتحی همچنین به واردات کالاهای اساسی اشاره کرد و افزود که با تغییراتی که اعمال شده، اولویت واردات از بنادر شمالی و مرزهای زمینی با کشورهای دوست و همسایه مانند پاکستان و ترکیه در دستور کار قرار گرفته است. او اطمینان داد که هیچ نگرانی در خصوص تأمین کالاهای اساسی از این مبادی ورودی وجود ندارد و زیرساخت‌های لازم در حال تقویت است تا روند تأمین کالا از این مسیرها نیز به طور کامل و بدون وقفه ادامه یابد.

یک موتور سود عظیم محسوب می‌شود که بازار داخلی و توافقنامه‌های صادرات به مصر و اردن را تغذیه می‌کند و در عین حال حضور این شرکت، به کابینه اسرائیل نوعی مصونیت آمریکایی در برابر تهدیدات امنیتی نیز می‌دهد. سکوی لویاتان که آن هم توسط شرکت شورون اداره می‌شود، تنها در ۲۴ مارس پس از حدود یک ماه از آغاز جنگ به کار خود بازگشت و سکوی کاریش که توسط شرکت انگلیسی انرژیان اداره می‌شود تا زمان اجرای آتش بس در ۸ آوریل غیرفعال باقی ماند.

سردرگمی دستگاه امنیتی اسرائیل درباره استراتژی محافظت از سکوهای انرژی در جنگ

در این میان، تحولات و تصمیم‌گیری‌ها سوالاتی را در مورد ثبات و قطعیت در بخش گاز ایجاد می‌کند و در حالی که تأسیسات صنعتی مرکزی مانند پالایشگاه حیفا به کار خود ادامه دادند، تصمیماتی برای تعطیلی کامل سکوهای گازی گاهی اوقات بدون توضیحات مفصل یا معیارهای واضح اتخاذ شد.

با وجود این، مبلغ هنگفتی حدود ۳ میلیارد شکل برای دفاع از سکوها سرمایه‌گذاری شده است که شامل خرید کشتی‌های دفاعی از آلمان و ابزارهای تکنولوژیکی مختلف می‌شود، اما شکاف در تصمیمات عملیاتی همچنان مورد بحث باقی مانده است.

در حالی که کابینه اسرائیل، این امر را به ملاحظات امنیتی و تداوم انرژی نسبت می‌دهد، برخی از بخش‌های بازار به هویت اپراتورها به عنوان یک عامل تعیین‌کننده اشاره می‌کنند و تلویحاً می‌گویند که سکوهایی که توسط شرکت شورون آمریکایی اداره می‌شوند، برسکوهایی که توسط شرکت انگلیسی انرژیان اداره می‌شوند، اولویت دارند. بحران اعتماد برای سرمایه‌گذاران خارجی در بخش انرژی اسرائیل

وزارت انرژی اسرائیل ابتدا به جریان گاز به بازار اسرائیل توجه داشت، اما واقعیت تعطیلی سکوهای دیگر برای هفته‌ها بر توانایی کابینه برای جذب سرمایه‌گذاری‌های جدید نیز تأثیر می‌گذارد. همچنین کابینه در حالی که به دنبال تشویق شرکت‌های بین‌المللی برای ورود به فعالیت‌های حفاری در آب‌های اقتصادی است، در واقع سنگالی از بی‌ثباتی نظارتی ارسال می‌کند.

برای سرمایه‌گذاران خارجی، چنین عدم اطمینانی ممکن است به عنوان یک خطر مهم تلقی شود و به جذابیت بازار محلی آسیب برساند.

چالش پرداخت غرامت به شرکت های گاز

همه می دانند که تعطیلی کامل یک سسکو پیامدهای اقتصادی و عملیاتی گسترده‌ای دارد و با وجود این، شرکت‌های گاز های هیچ پاسخی در مورد غرامت مالی برای خسارت مالی تخمینی صدها میلیون شکل دریافت نکرده‌اند.

علاوه بر این، سوالاتی نیز مطرح می‌شود که آیا تصمیم برای بستن سکوها هر بار که تهدید موشکی بازمی‌گردد، از سر گرفته خواهد شد و آیا میلیاردها شکل که برای دفاع از آنها سرمایه‌گذاری شده، ممکن است برای ادامه فعالیت حتی در زمان جنگ کافی نباشد. مقامات بخش انرژی، درخواست غرامت از شرکت‌ها دریافت کرده‌اند و این یک مسئله حقوقی است که بررسی خواهند کرد که آیا پرداخت غرامت به آنها موجه است یا خیر و بر اساس آن تصمیم خواهند گرفت.

شایان ذکر است که مصر اسرائیل در سال ۲۰۱۸ توافقنامه‌ای را برای صادرات گاز اسرائیل از میدان لویاتان به مصر به ارزش ۱۵ میلیارد دلار در طول ۱۰ سال امضا کردند. شرکت گاز شرق مدیترانه (EMG) مصر گاز اسرائیل را دریافت و در تأسیسات ادکو فرآوری می‌کند تا آن را به عنوان گاز مایع به اروپا و آسیا صادر کند. همچنین اردن گاز اسرائیل را از میدان تمار برای تولید برق وارد می‌کند.

این توافقنامه‌ها با وجود حساسیت‌های سیاسی، ستونی برای همکاری اقتصادی منطقه‌ای هستند. مصر برای پر کردن شکاف تقاضای داخلی رو به رشد و صادرات مازاد، به گاز اسرائیل وابسته است؛ در حالی که این وابستگی نگرانی‌های امنیتی را در سایه تنش‌های منطقه‌ای فرآینده ایجاد می‌کند.

بحران قیمت سوخت در اروپا در پی تجاوز نظامی آمریکایی- صهیونیستی به ایران

است. میانگین قیمت گازوئیل در اتحادیه اروپا از ۱.۵۹ یورو به ۲.۰۱ یورو در هر لیتر افزایش یافت؛ افزایشی ۲۶ درصدی، یعنی بیش از ۲ برابر افزایش قیمت بنزین.

بلغارستان با ۴۳ درصد، شدیدترین افزایش را ثبت کرد. فرانسه (۳۶ درصد)، استونی (۳۵ درصد) و بلژیک (۳۳ درصد) هر کدام حداقل یک سوم افزایش قیمت را تجربه کردند. توم قیمت گازوئیل در قبرس، کرواسی و لتونی نیز از ۳۰ درصد فراتر رفت.

در میان اقتصادهای بزرگ، فرانسه با ۳۶ درصد در رتبه دوم قرار گرفت. برخلاف بنزین، اسپانیا ۲۷ درصد افزایش قیمت داشت که بالاتر از میانگین اتحادیه اروپا بود. ایتالیا ۲۴ درصد و آلمان ۲۳ درصد افزایش قیمت داشتند.

مجارستان و رومانی (هر دو ۱۳ درصد) ولهستان (۱۵ درصد) کمترین افزایش قیمت را گزارش کردند.

یافت، در حالی که فنلاند و دانمارک هر دو ۱۴ درصد افزایش را شاهد بودند. مجارستان ۱۳ درصد، هلند ۱۱ درصد و ایرلند ۱۰ درصد افزایش قیمت داشتند.

افزایش قیمت گازوئیل ۲ برابر بنزین

افزایش قیمت گازوئیل حتی شدیدتر هم بوده

شاخص اعتماد مصرف‌کننده آمریکا ۷ درصد کاهش یافت

شاخص اعتماد مصرف‌کننده در آمریکا به دلیل تجاوز نظامی به ۷ درصد کاهش یافت.

به گزارش سی ان ان؛ اعتماد مصرف‌کننده آمریکایی پس از ثبت پایین‌ترین سطح تاریخی با شکل گیری آتش بس دو هفته‌ای اندکی بهبود یافت البته آمریکایی‌ها همچنان وضعیت اقتصادی را بد می‌دانند و نگرانند که جنگ آمریکا و اسرائیل با ایران به افزایش قیمت‌ها ادامه دهد.

پایین‌ترین میزان از سال ۱۹۵۲

آخرین شاخص اعتماد مصرف‌کننده دانشگاه میشیگان در ماه آوریل عدد ۴۹٫۸ را نشان داد. این عدد نسبت به اوایل ماه کمی بهتر شده، اما همچنان پایین‌ترین میزان ثبت‌شده از سال ۱۹۵۲ است؛ جوان سو، مدیر نظرسنجی دانشگاه میشیگان گفت: «بعد از اعلام آتش بس دو هفته‌ای و کمی از آن تر شدن بنزین، احساسات مردم تا حدی بهبود پیدا کرد.» شاخص اعتماد مصرف‌کننده در ایالات متحده در ماه آوریل نسبت به مارس حدود ۷ درصد کاهش یافت. این شاخص پایین‌تر از میانگین ۲۰ ساله قرار گرفت. شاخص مذکور از نظرسنجی‌هایی به دست می‌آید که در آن از آمریکایی‌ها در مورد وضعیت مالی فعلی و انتظار آنتان برای آینده سوالات می‌شود. مقدار بالاتر این شاخص نشان دهنده اعتماد به نفس مصرف‌کنندگان است، در حالی که مقدار پایین‌تر حاکی از احتیاط یا بدبینی است.

پایین آمدن سطح زندگی اغلب آمریکایی‌ها

درگیری در خاورمیانه اقتصاد جهان را به هم زده و باعث شده آمریکایی‌ها با افزایش شدید قیمت بنزین، بالا رفتن تورم و بیلتکلیفی بیشتر درباره وضع مالی شان روبه‌رو شوند. وضع مالی شخصی مردم در ماه آوریل ۹ درصد بدتر شده و حدود نیمی از شرکت‌کنندگان در نظرسنجی خودشان گفته‌اند که قیمت‌های بالا سطح زندگی شان را پایین آورده است. انتظارات تورمی مردم برای یک سال آینده در این ماه به شدت افزایش یافت و از ۳٫۸ درصد در مارس به ۴٫۷ درصد رسید. این بزرگ‌ترین جهش یک‌ماهه از آوریل ۲۰۲۵ است؛ ماهی که دونالد ترامپ، رئیس‌مناجوز آمریکا، تعرفه‌های سنگینی را برای بسیاری از کشورها وضع کرد.

این جنگ و پیامدهای اقتصادی آن در حالی رخ می‌دهد که آمریکایی‌ها از قبل هم با هزینه‌های بالای زندگی ناشی از تورم پس از همه‌گیری و افزایش سریع قیمت‌ها در چند سال گذشته دست و پنجه نرم می‌کردند؛ شاخص اعتماد مصرف‌کننده اکنون فقط کمی پایین‌تر از سطح ژوئن ۲۰۲۲ است، زمانی که تورم به بالاترین خود حد در ۴۰ سال گذشته رسیده بود.

احیای کامل تولید نفت خلیج فارس سال‌ها طول می‌کشد

وال استریت ژورنال طی گزارشی نوشت آسیب‌های جنگ به تأسیسات نفتی خلیج فارس آن قدر عمیق است که حتی با باز شدن تنگه هرمز (مسیر کلیدی عبور نفتکش‌ها) و حتی پس از پایان جنگ، احیای کامل پیمان‌های نفت ممکن است ماه‌ها یا سال‌ها طول بکشد. به نوشته وال استریت، دلیل این موضوع فقط بمباران نیست؛ بلکه بسته شدن سریع هزاران چاه نفت در روزهای اول جنگ، حالا کار بازگشایی آنها را بسیار دشوار کرده است.

در این گزارش آمده است: شاید فکر کنید با تمام شدن جنگ و باز شدن مسیر نفتکش‌ها، اوضاع سریع به حالت قبل برمی‌گردد، اما کارشناسان می‌گویند این طور نیست، برای اینکه یک میدان نفتی دوباره کار کند، باید کلی تجهیزات (مثل لوله‌ها، پالایشگاه‌های کوچک، پمپ‌ها) دوباره راه افتد. کارگرنی که قرار کرده‌اند برگردند و نفتکش‌های کاف‌هم پیدا شود، همه‌ای این‌ها زمان می‌برد. مدیرعامل شرکت بزرگ انرژی «ویتول» به‌نام «اسل هاردی» در این باره گفته است: «بخش بزرگی از زیرساخت‌های نفتی از کار افتاده است و برگرداندن آنها به حالت عادی، یک شبه امکان‌پذیر نیست.» تحلیلگران بانک سرمایه‌گذاری «گلدمن ساکس» هم هشدار داده‌اند که هرچه بسته بودن تنگه هرمز بیشتر طول بکشد، بازگشت تولید نفت کمتر و سخت‌تر خواهد شد.

عراق بدترین آسیب‌را دیده است

میان کشورهای منطقه، عراق بیشترین ضربه را خورده است. پیش از جنگ، عراق روزانه نزدیک ۴٫۹ میلیون بشکه نفت تولید می‌کرد (هر بشکه حدود ۱۵۹ لیتر)، اما الان این رقم به حدود ۱٫۶ میلیون بشکه در روز سقوط کرده است. عراق به خلاف عربستان و امارات که نفتکش‌های مخصوص خودشان را دارند، عراق به نفتکش‌های خارجی وابسته است، از طرفی امنیت در بعضی مناطق عراق ضعیف است، بسیاری از کارگران آواره شده‌اند و پول کافی هم برای تعمیرات وجود ندارد. بعضی از چاه‌های نفت هم دچار گرفتگی یا افت فشار شده‌اند و باید خیلی آرام و تدریجی راه‌اندازی شوند. وقتی یک چاه نفت قدیمی خواهد دوباره راه‌اندازی شود، ممکن است نفت کمتری بدهد و گاز بیشتری همراه آن خارج شود (که مدیریت گاز خودش هزینه دارد)، ضمن اینکه خود عملیات راه‌اندازی مجدد بسیار هزینه‌است، در حالی که درآمد‌های نفتی کشورها کم شده است و پول نقد به‌سختی پیدای می‌شود.

براساس این گزارش برخی از میادین نفتی خلیج فارس ممکن است ظرف چند هفته به روزهای قبل از جنگ برگردند، اما حدود ۲۰ درصد از کل نفت منطقه به‌ویژه در عراق و کویت این شانس را ندارند و نمی‌توانند به‌سرعت به سطح قبلی خود بازگردند.

سه‌شنبه ۸ اردیبهشت ۱۴۰۵ | ۱۰ ذی‌القعدة ۱۴۴۷ | ۲۸ April ۲۰۲۶ | سال دوم | شماره ۴۴۶

چاپخانه: نگار نقش | تلفن: ۶۶۱۲۸۶۱۲ | روابط عمومی: ۰۹۲۱۳۹۰۰۶۹ | مدیر مسئول: مهدی مهرپور | کد پستی: ۱۴۱۹۹۷۳۱۶۸ | آدرس: خیابان آزادی – چهارراه فرصت – پلاک ۹۸ – طبقه ۶

بازسازی با ارزش‌های مردم

محسن زنگنه، عضو کمیسیون برنامه و بودجه مجلس، در گفت‌وگو با چارسوق راهکارهای بازسازی خسارات وارده‌شده به زیرساخت‌های کشور در جنگ تحمیلی سوم را تشریح کرد

گفت‌وگو

نهم اسفند ۱۴۰۴، در میانه مذاکرات دیپلماتیک میان جمهوری اسلامی ایران و ایالات متحده، بار دیگر جان دولتمردان آمریکایی بودند که با نیرنگ و فریب به دیپلماسی خیانت و جنگ ظالمانه جدیدی را به ملت ایران تحمیل کردند. عملیات نظامی جانینکارانه‌ای که «خشم حماسی» نام گرفت و قرار بود به عمر نظام جمهوری اسلامی ایران پایان داده و به ادعان دونالد ترامپ جغرافیای سیاسی ایران را تغییر و کشور ایران را دچار تجزیه کند. آمریکا و رژیم صهیونیستی عملیات نظامی مذکور را با جنایاتی چون ترور رهبر معظم انقلاب حضرت آیت‌الله شهید سید علی خامنه‌ای و هدف‌گیری عمدی مدرسه شجره طیبه میناب که به شهادت ۱۶۸ دانش‌آموز بی‌گناه انجامید آغاز نمودند و روز به روز به عمق و تعداد جنایاتشان افزودند؛ اما در نهایت وقتی به اهداف تعیین‌شده ابتدایی دست نیافتند و واسطه‌سازی کشورهای ثالث برای آتش بس یا جمهوری اسلامی ایران به التماس افتادند. آتش بسی که البته رهبر حکیم انقلاب حضرت آیت‌الله سید جعفری حسینی خامنه‌ای آن‌را نه پایان جنگ بلکه سکوت صحنه نبرد نظامی لقب داده و با توجه به پذیرش ابتدایی شروط ۱۰ گانه جمهوری اسلامی ایران از سوی آمریکایی‌ها به صورت موقت با آن موافقت نمودند. درباره کم و کیف آنچه در صحنه دفاع مقدس سوم رقم خورده گفت‌وگویی با محسن زنگنه، عضو کمیسیون برنامه و بودجه مجلس داشته‌ایم؛ که خوانش آن خالی از لطف نیست:

نهم اسفند ۱۴۰۴، در میانه مذاکرات دیپلماتیک میان جمهوری اسلامی ایران و ایالات متحده، بار دیگر جان دولتمردان آمریکایی بودند که با نیرنگ و فریب به دیپلماسی خیانت و جنگ ظالمانه جدیدی را به ملت ایران تحمیل کردند. عملیات نظامی جانینکارانه‌ای که «خشم حماسی» نام گرفت و قرار بود به عمر نظام جمهوری اسلامی ایران پایان داده و به ادعان دونالد ترامپ جغرافیای سیاسی ایران را تغییر و کشور ایران را دچار تجزیه کند. آمریکا و رژیم صهیونیستی عملیات نظامی مذکور را با جنایاتی چون ترور رهبر معظم انقلاب حضرت آیت‌الله شهید سید علی خامنه‌ای و هدف‌گیری عمدی مدرسه شجره طیبه میناب که به شهادت ۱۶۸ دانش‌آموز بی‌گناه انجامید آغاز نمودند و روز به روز به عمق و تعداد جنایاتشان افزودند؛ اما در نهایت وقتی به اهداف تعیین‌شده ابتدایی دست نیافتند و واسطه‌سازی کشورهای ثالث برای آتش بس یا جمهوری اسلامی ایران به التماس افتادند. آتش بسی که البته رهبر حکیم انقلاب حضرت آیت‌الله سید جعفری حسینی خامنه‌ای آن‌را نه پایان جنگ بلکه سکوت صحنه نبرد نظامی لقب داده و با توجه به پذیرش ابتدایی شروط ۱۰ گانه جمهوری اسلامی ایران از سوی آمریکایی‌ها به صورت موقت با آن موافقت نمودند. درباره کم و کیف آنچه در صحنه دفاع مقدس سوم رقم خورده گفت‌وگویی با محسن زنگنه، عضو کمیسیون برنامه و بودجه مجلس داشته‌ایم؛ که خوانش آن خالی از لطف نیست:

نهم اسفند ۱۴۰۴، در میانه مذاکرات دیپلماتیک میان جمهوری اسلامی ایران و ایالات متحده، بار دیگر جان دولتمردان آمریکایی بودند که با نیرنگ و فریب به دیپلماسی خیانت و جنگ ظالمانه جدیدی را به ملت ایران تحمیل کردند. عملیات نظامی جانینکارانه‌ای که «خشم حماسی» نام گرفت و قرار بود به عمر نظام جمهوری اسلامی ایران پایان داده و به ادعان دونالد ترامپ جغرافیای سیاسی ایران را تغییر و کشور ایران را دچار تجزیه کند. آمریکا و رژیم صهیونیستی عملیات نظامی مذکور را با جنایاتی چون ترور رهبر معظم انقلاب حضرت آیت‌الله شهید سید علی خامنه‌ای و هدف‌گیری عمدی مدرسه شجره طیبه میناب که به شهادت ۱۶۸ دانش‌آموز بی‌گناه انجامید آغاز نمودند و روز به روز به عمق و تعداد جنایاتشان افزودند؛ اما در نهایت وقتی به اهداف تعیین‌شده ابتدایی دست نیافتند و واسطه‌سازی کشورهای ثالث برای آتش بس یا جمهوری اسلامی ایران به التماس افتادند. آتش بسی که البته رهبر حکیم انقلاب حضرت آیت‌الله سید جعفری حسینی خامنه‌ای آن‌را نه پایان جنگ بلکه سکوت صحنه نبرد نظامی لقب داده و با توجه به پذیرش ابتدایی شروط ۱۰ گانه جمهوری اسلامی ایران از سوی آمریکایی‌ها به صورت موقت با آن موافقت نمودند. درباره کم و کیف آنچه در صحنه دفاع مقدس سوم رقم خورده گفت‌وگویی با محسن زنگنه، عضو کمیسیون برنامه و بودجه مجلس داشته‌ایم؛ که خوانش آن خالی از لطف نیست:

■ اهداف ابتدایی آمریکا ورژیم صهیونیستی از آغاز جنگ علیه ایران چه بود؟

آمریکا و اسرائیل در ابتدای شروع تهاجم ۴۰ روزه اخیر به کشورمان روی دوعرصه مهم سیاسی وهسته‌ای مانور می‌دادند. به بیان واضح‌تر، در عرصه سیاسی دشمن به دنبال تغییر نظام جمهوری اسلامی ایران و حتی تجزیه ایران بود. درباره بحث هسته‌ای هم می‌خواستند به هر قیمتی به ذخایر اورانیوم ۶۰ درصد را از ایران خارج کنند و به طور کلی تمام تن هسته‌ای بومی کشورمان را نابود کنند تا ایران در آینده دیگر چیزی به نام قابلیت و علم هسته‌ای بومی نداشته باشد؛ اما در نهایت آنچه نصیب دشمن آمریکایی شده انزوای بین‌المللی حتی در میان متحدان ناتو از جمله انگلستان، آلمان، فرانسه، اسپانیا و ایتالیا است؛ یعنی نه تنها دشمن به اهدافش دست نیافته است بلکه ارتباط او در میان انبوه توثیت‌هایش اعتراف هم می‌کند که کاملاً از اینکه ایران جنگ را منقطع‌ای کرده غافلگیر شده است. این‌ها همه به معنای عدم تحقق اهداف اولیه آمریکا و اسرائیل در تهاجم به ایران است که در نهایت باعث شده به سمت آتش بس آن‌هم باقیول چارچوب ۱۰ گانه ایران حرکت کنند.

■ بسیاری از تحلیلگران و حتی رسانه‌های غربی هم ادعان دارند که این اهداف اعلامی آمریکا و اسرائیل تحقق نیافته است. دلیل آن را چه میدانند؟

سه‌شنبه ۸ اردیبهشت ۱۴۰۵ | ۱۰ ذی‌القعدة ۱۴۴۷ | ۲۸ April ۲۰۲۶ | سال دوم | شماره ۴۴۶

چاپخانه: نگار نقش | تلفن: ۶۶۱۲۸۶۱۲ | روابط عمومی: ۰۹۲۱۳۹۰۰۶۹ | مدیر مسئول: مهدی مهرپور | کد پستی: ۱۴۱۹۹۷۳۱۶۸ | آدرس: خیابان آزادی – چهارراه فرصت – پلاک ۹۸ – طبقه ۶

ایران بابت این مسئله خیلی تحت‌الشعاع قرار خواهد گرفت؟

مجموع خسارتی که به زیرساخت‌های اقتصادی ما وارد شده بین ۱۲ تا ۱۵ میلیارد دلار برآورد می‌شود. البته این جدای از خسارات نظامی و ساختمان‌های دولتی است که آمار آن‌ها نداریم. به نظر من حجم خساراتی که به دشمن زده‌ایم نگاهي مجدد بیندازیم می‌بینیم که فقط در یک مورد مثلاً بحث پتروشیمی‌ها ما ۱۰ تا ۱۵ میلیارد دلار، یعنی ۲ برابر خسارتی که دشمن به صنعت پتروشیمی ما زده را فقط به صنعت پتروشیمی سعودی وارد کرده‌ایم. فراموش نکنید که شرکت پتروشیمی سایپک عربستان سعودی چهارمین شرکت بزرگ دنیا است که نیروهای مسلح در قلمند ایران در تلافی استفاده از خاک سعودی در جنگ علیه ایران، آن‌را هدف قرار دادند. نمونه‌های دیگری نیز مانند پتروشیمی شعیبه کویت یا گروه شیمیایی حیفاي رژیم صهیونیستی را می‌توانیم نام ببریم که از اهداف مشروع ایران بودند. صنعت آلومینیوم امارات و بحرین به عنوان تولیدکنندگان پنجم وهفتم دنیا نیز خسارات عظیمی دریافت کرده‌است. به طوری که شرکت تولیدکننده اماراتی اعلام کرده تا یک سال امکان تولید ندارد. درباره مجتمع عظیم گاز مایع قطر نیز خسارات گسترده است و نیروهای مسلح ایران به خوبی پاسخ تجاوز به زیرساخت‌ها را داده‌اند؛ بنابراین حجم خسارات وارده به اقتصاد و زیرساخت‌های دشمن به قدری بالا بوده که چاره‌ای جز درخواست آتش بس نداشتند؛ اما درباره نگرانی مردم هم باید توجه داشته باشیم که در بیان برخی آمارهای خسارات جنگ به کشور باید دقت بیشتری صورت بگیرد. اینکه مسئولان دولتی ۲۷۰ میلیارد دلار برآورد اولیه خسارت اعلام می‌کنند با احتساب ضرر و زیان ناشی از عدم النفع تولید واحدهایی چون پتروشیمی است. وگرنه اکثریت واحدهای پتروشیمی ما کاملاً سالم هستند و با هزینه اندکی می‌توانیم انرژی و خوراک لازم آنها را تأمین و تولید را از سر بگیریم. در زمینه سایر صنایع و زیرساخت‌های کشور نیز شرایط این است و خسارت جبران‌ناپذیری نداشته‌ایم.

■ درباره تبعات اقتصادی جنگ تحمیلی ۴۰ روزه برای آمریکا بیشتر توضیح بدهید.

ترامپ ودوستانش به قدری به موفقیت عملیات نظامیشان امید داشتند که بر روی سقوط سریع نظام جمهوری اسلامی ایران و به تبع آن رشد شدید بازارهای مالی جهانی شرط‌بندی هم کرده بودند. آن‌ها فکرش را هم نمی‌کردند جمهوری اسلامی ایران جنگ را منقطع‌ای کند؛ تنگه هرمز را تحت کنترل بگیرد و چنین ضربات محکمی به آمریکا ورژیم صهیونیستی ومتحدانشان در منطقه خلیج فارس وارد کند. در نتیجه ضربات محکمی که نیروی مسلح نیرومند ایران به آمریکا، اسرائیل و سایر متحدانشان وارد کردند بازارهای مالی جهانی ۱۰ تریلیون دلار از ارزششان را از دست دادند که نزدیک به نیمی از این ریزش ارزش فقط مربوط به بازار سهام نیویورک است. قطعاً چنین ضربه بزرگی به اقتصاد جهانی و به خصوص اقتصادهای غربی بود که باعث فشار بسیار شدید سیستم سرمایه‌داری به ترامپ شد و او را مجبور کرد که برای آتش بس با جمهوری اسلامی ایران اقدام و کشورهای دیگر را واسطه کند.

■ شما از ضربات بزرگ به اقتصاد جهانی سخن می‌گویید اما نمی‌توان این واقعیت را کتمان کرد که اقتصاد و زیرساخت‌های کشور ما نیز ضرباتی از جانب دشمن دریافت کرده‌است. عده‌ای استدلال می‌کنند جمهوری اسلامی ایران هم چاره‌ای جز پذیرش آتش بس نداشت چراکه ضرباتی که ما دریافت کرده‌ایم هم بسیار بزرگ و بعضاً جبران‌ناپذیر است.

نباید درباره خسارات و ضرباتی که در این ۴۰ روز دشمن آمریکایی صهیونیستی دریافت کرده‌ایم بزرگنمایی یا کوچک‌نمایی کنیم؛ اما من براساس آمار به مردم عزیزمان می‌گویم که حجم خساراتی که ما به دشمن وارد کرده‌ایم چندین برابر بزرگ‌تر و در مذاکرت بوده است. به ازای هر یک دلاری که به زیرساخت‌های اقتصادی کشور ما خسارت وارد کرده‌اند بین ۳ تا ۴ دلار به زیرساخت‌های آن‌ها خسارت زده‌ایم. تازه این جدای خساراتی است که اقتصاد جهانی بابت بسته شدن تنگه هرمز در این نزدیک به ۴ ماه متحمل شده است. بستن تنگه هرمز هزینه بیمه‌کنشی‌ها را ۴ برابر کرده وریسک تأمین زنجیره جهانی به شدت افزایش یافته است.

■ صریح تر بگویید آیا مردم باید نگران ضربات و خسارات اقتصادی که دریافت کرده‌ایم باشند و آینده اقتصادی کشور ما را نگران کنید.

شک نکنید. کافی است از ظرفیت مهم

مردمی موجود استفاده کنیم. گفتیم که برآورد خسارت زیرساخت‌های ما بین ۱۲ تا ۱۵ میلیارد دلار است. خوب همین الان، بین ۲۰ تا ۴۰ میلیارد دلار ذخایر خانگی ارز مردمی است. اگر مسئولان شرایط ناشی از این سالم همین مردم عادی صاحب ارز و طلا را در اقتصاد فراهم کنند خیلی زود خسارات اقتصادی جبران و کشور در مسیر بهبود شرایط قرار خواهد گرفت.

■ درباره مطالبه غرامت و خسارات جنگی که در بیانات رهبر معظم انقلاب و شروط ۱۰ گانه جمهوری اسلامی ایران نیز بدان اشاره شده است توضیح بدهید.

قطعاً ما بحث غرامت را به صورت جدی پیگیری خواهیم کرد. قطعاً اگر موافقت ابتدایی آمریکایی‌ها با چارچوب مذاکراتی ایران که شامل همین غرامت نیز هست نبود ما زیر بار سکوت صحنه نبرد نظامی نمی‌رفتیم و آتش بس موقتی شکل نمی‌گرفت. ماهمین الان هم در جنگیم. جنگی که به ما تحمیل شده است. قطعاً بخشی از خسارت و غرامت تهاجم غیرقانونی به خاک ایران را باید آمریکا ورژیم صهیونیستی بپردازند. بخش دیگری نیز قاعده‌آبر عهده کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس است که در این تهاجم علیه ما مشارکت و همکاری داشته‌اند و از آب و خاک و حریم هوایی آن‌ها علیه ما اقدام شده است. البته در مذاکرات آینده می‌توان جدای بحث عوارض قانونی تنگه هرمز که مدنظر جمهوری اسلامی ایران است؛ هزینه‌ای را به عنوان غرامت جنگی تعیین کرد تا تمامی کشتی‌های عبوری از تنگه تا زمان تسویه کامل خسارات‌های وارده به ایران آن‌را بپردازند. ما مجلس شورای اسلامی به دنبال اعمال یک نظام حقوقی جدید در تنگه هرمز هستیم و بحث عوارض دریافتی ان‌شاءالله حتمی است. در کنار این عوارض می‌توان مثلاً مبلغ معینی به عنوان غرامت جنگی را نیز تا زمان تسخعی تعیین کرد.

■ درباره تنگه هرمز و اعمال نظام حقوقی جدید آن بیشتر بگویید.

درباره تنگه هرمز نباید با ارائه آمارهای غلط درباره منافع اقتصادی آن، توقعات رابیش از حد بالا برد. برخی به گونه‌ای تبلیغ می‌کنند که کشور می‌تواند سالانه ۸۰۰ تا ۹۰۰ میلیارد دلار از این تنگه درآمدزایی کند. چنین مطلبی منطبق برواقتات نیست. اولاً ما تا باید قصد نداریم تنگه

هرمز را بر روی تجارت جهانی بسته نگه داریم؛ چراکه قصد ما اصولاً باج‌گیری نیست. در حالی که آمریکا ورژیم صهیونیستی دائماً تبلیغ می‌کنند که ایران می‌خواهد از طریق تنگه هرمز باج‌گیری کند. ترامپ هم در توثیت‌هایش دائماً اینگونه القا می‌کند که به دنبال جلوگیری از باج‌گیری ایران در تنگه هرمز است؛ بنابراین نباید در زمین دشمن بازی کنیم؛ اما ما قطعاً بر

اساس بند ۵ کنوانسیون ۱۹۸۲ حقوق آ‌هایک نظام حقوقی جدید را در این تنگه راهبردی حاکم خواهیم کرد. بر اساس بند ۵ کنوانسیون ۱۹۸۲ حقوق آ‌ها اگر تردد کشتی‌ها و شناورها باعث ضرر به کشور ساحلی شود می‌توانیم مطالبه خسارت کنیم. از سوی دیگر ما برای عبور امن شناورها و کشتی‌ها به آن‌ها خدمات ناوبری ارائه می‌دهیم. تاکنون هزینه و خسارت این موارد را از خود نگه‌دویدیم اما از این پس قصد داریم این پول را حتماً کسب کنیم.

■ درباره نوع و زمان پذیرش آتش بس درخواستی آمریکا از سوی ایران نیز انتقاداتی از سوی برخی افراد وجود دارد و به نظر می‌رسد در این زمینه شفاف‌سازی بیشتری لازم است. به عنوان نماینده مردم در مجلس نکته‌ای دارید؟

اولاً ما در زمینه تبیین دستاوردهایمان در میدان نظامی این جنگ با مشکل مواجه بودیم و نتوانستیم به مردم به درستی بگوییم چه دستاوردهای بزرگی داشته‌ایم و چه ضربات سهمناکی به دشمن زده‌ایم. دلیل اصلی اینکه دشمن این قدر پیگیر آتش بس بود نیز دریافت همین ضربات از جانب ایران بود. حتی چه‌های هوافضا تا لحظات آخر ساکت نمانده بودند و

بانک‌اهدای تعریف و به آمریکایی‌ها اعلام کرده بودند که باعث وحشت مقامات آمریکا شده بود؛ یعنی گفته شده بود اگر تهدید ترامپ در حمله به زیرساخت‌های ایران عملی شود بانک گسترده‌ای از اهداف به سرعت هدف قرار خواهد گرفت که لازم است بدین طرف آمریکایی‌ها این تهدید را به شدت جدی گرفته بود و مقامات واشینگتن وحشت‌زده بودند. پشت پرده این آتش بس التماس و تلاش آمریکایی‌ها بود؛ اما با بازی رسانه‌ای سعی کردند طوری وانمود کنند که آتش بس به دلیل تهدید ترامپ مبنی بر هدف قرار دادن زیرساخت‌های ایران به نتیجه رسیده است.

کشاورزان آمریکایی خواهان لغو تعرفه واردات فسفات از مغرب روسیه

برای برون‌رفت از بی‌بست بازار کود، کشاورزان و بیش از ۶۰۰ شرکت مرتبط، خواستار اسازگبری واردات فسفات از مغرب و روسیه و لغو عوارضی شده‌اند که پیش‌تر برای حمایت از تولید داخلی در برابر خطر دامپینگ وضع شده بود. آن‌ها به وزارت تجارت نامه نوشته‌اند که افزایش قیمت داخلی و رشد صادرات، گزینه‌های پیش روی کشاورزان را محدود کرده است. آن‌ها تأکید دارند در شرایطی که تأمین محموله به دلیل بحران جهانی دشوار است، باید این عوارض برداشته شود. نهادهای نظارتی امن‌ت‌ها به بازبینی دوره‌ای این عوارض هر پنج سال یک بار اکتفا کرده‌اند. شرکت‌های بزرگ تولیدکننده نیز با لغو این عوارض مخالفند.

دموکرات‌ها نیز در نامه‌ای دیگر از وزارت کشاورزی خواسته‌اند هزینه بالای کود ناشی از جنگ را کاهش دهد. اما نهادهای ذی‌ربط از پیگیری عملی تولیدکنندگان خودداری کرده‌اند. به این ترتیب، آمریکا در میان جنگی که خود آغاز کرده، با بحران داخلی خود دست و پنجه نرم می‌کند و کشاورزانش چشم به راه کود مراکش و روسیه‌شسته‌اند.

رقابت، مشکل قیمت‌را عمیق‌تر می‌کند. شرکت موزاییک اما از خود دفاع کرده و گفته قیمت فسفات در آمریکا کمتر از بازار جهانی است و علت ضعف تقاضا، وضعیت بد اقتصادی کشاورزان است. وزارتخانه‌های کشاورزی و دادگستری آمریکا از اواخر سال گذشته تاکنون تحقیقاتی درباره رقابت در بازار کود (به‌ویژه فسفات، نیترژن و پتاس) انجام می‌دهند. اما هنوز اقدام خاصی علیه تولیدکنندگان صورت نگرفته است.